Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γιδοκόβω Πελοπν. (Κατσουλαίικ. Πλάτσ. Σαηδόν.).

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ί δ α* καὶ τοῦ ρ. *κ ό β ω*.

Ἐπὶ συνεταιρικῆς παροχῆς γάλακτος πρὸς τυροκόμησιν, παρέχω αἴγειον γάλα κατὰ τὸ ἥμισυ πλέον τοῦ ὑπὸ τοῦ συνεταίρου διδομένου προβείου ἔνθ' ἀν.: *Νὰ τὸ γιδοκόψουμε τὸ γάλα* Κατσουλαίικ.

γιδοκόπαδο τό, ἐνιαχ. *γιδουκόπαδου* Θεσσ. (Μελιβ.) *γ'δουκόπαδου* Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ἀ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ἀ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ο π ά δ ι*.

Ποίμνιον αἰγῶν ἔνθ' ἀν.: *Εἶνι τοὺ θ'κό μ' τοὺ γ'δουκόπαδου* Γήλοφ. Συνών. *γ ι δ ο κ ο π ή*. Πβ. *π ρ ο β α τ ο κ ο π ή*.

γιδοκοπὴ ἡ, Κεφαλλ. — Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ. 15, 59 Χ. Χρηστοβασ., Διηγ. στάνης, 36 —*Λεξ.* Βλαστ. 288 *γιδουκουπὴ* Μακεδ. (Βόιον κ.ἀ.) *γ'δοκουπὴ* Στερελλ. (Μύτικ. Περίστ.) *γ'δουκουπὴ* Ἠπ.(Ἀγναντ. Πλάκ. Πλατανοῦσ. κ.ἀ.) Θεσσ. (Ἀγναντ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Μαυρέλ. Ὀξύν. Σταγιᾶδ. Φωτειν. κ.ἀ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Τριφύλλ. κ.ἀ.)

1) *Γ ι δ ο κ ό π α δ ο*, τὸ ὀπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Ἔγειρι πίσου ἀπ' τ' ράχ' ἡ γιδουκουπὴ* Βόιον. *Οὺ ἄντρας μ' εἶχι μιγάλ' γ'δουκουπὴ ἰδῶ 'ς τ' Μύτ'κα* Μύτικ. *Ἂν σφάζονταν ὁ Γκιόσος, θὰ σφάζονταν 'ς τὸ πρόσωπό του ὅλη ἡ γιδοκοπή μας* Χ. Χρηστοβασ., ἔνθ' ἀν. Πβ. *ἀ γ ε λ α δ ο κ ο π ή, ἀ ρ ν ο κ ο π ή, β ο ι δ ο κ ο π ή, π ρ ο β α τ ο κ ο π ή*. **2)** *Γ ι δ ό σ τ ρ α τ α*, τὸ ὀπ. βλ., Στερελλ. (Περίστ.): *Πιρπατῶ ἀπ' τ' γ'δοκουπή*.

γιδοκόπρι τό, ἐνιαχ. *γ'δουκόπρ'* Ἠπ. (Κουκούλ. Πλάκ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ό π ρ ι*.

Γ ι δ ο κ ο π ρ ι ά, τὸ ὀπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Εἶνι λάσπις κὶ γ'δουκόπρι 'ς τοὺ μαντρί μ', δὲν μπουρεῖς νὰ πατήσ'ς*. Πλάκ. *Ἦταν πουλλὰ γ'δουκόπρια ἰκεῖ κὶ τὰ πῆρι ἡ βρουχὴ* Κουκούλ.

γιδοκοπριὰ ἡ, Πελοπν. (Μεσσην. Οἰν. Περιθώρ. κ.ἀ.) —Δ. Λουκόπ. Γεωργ. Ρούμελ., 177 *γ'δοκοπριὰ* Στερελλ. (Δεσφ.) *γ'δουκουπριὰ* Ἠπ. (Κουκούλ. Πράμαντ. κ.ἀ.) Στερελλ. (Ἅγιος Γεώργ. Αἰτωλ. Μύτικ. Σπάρτ. Τσουκαλᾶδ. Φθιῶτ. Φωκ. κ.ἀ.) *γ'δουκουπρεὰ* Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ἀ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάκαλ. Τριφύλλ. κ.ἀ.) *γιδοκροπιὰ* Εὔβ. (Πλατανιστ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ο π ρ ι ά*, παρὰ τὸ ὀπ. καὶ *κ ρ ο π ι ά*.

Ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν ἔνθ' ἀν.: *Πῆρε ἕνα φόρτωμα γιδοκοπριὲς καὶ πῆγε νὰ τὶς πουλήσῃ* Πελοπν. (Περιθώρ.) *Θὰ πάνου καμπόσα φορτώματα γ'δουκουπριὰ 'ς τοὺ χουράφ'* Ἠπ. (Κουκούλ.) *Ἔτσ' δὲ χώνιψι ἀκόμα ἰκεῖν' ἡ γ'δουκουπριὰ* αὐτόθ. *Γιόμουσι τοὺ μαντρὶ γ'δουκουπρεὰ* Μακεδ. (Γήλοφ.) *Οἱ γ'δουκουπριὲς εἶνι γιὰ τὰ φ'ντάνια, γιὰ νὰ κουπρίζουμι τὰ καπνουτόπια* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Εἶνι οὔλου γ'δουκουπριὲς τοὺ χουράφ'* αὐτόθ.

γιδοκούδουνο τό, Πελοπν. (Ἀναβρ. Βερεστ. Παιδεμέν. κ.ἀ.) Ψ'αρ. *γιδουκούδουνου* Ἠπ. (Δωδών.) *γ'δουκούδουνου* ἐνιαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ο υ δ ο ύ ν ι*.

Μικρὸς κώδων ἐξαρτώμενος ἐκ τοῦ λαιμοῦ τῶν αἰγῶν ἔνθ' ἀνωτ.: *Βρῆκα 'να γιδοκούδουνο καὶ θὰ τὸ κρεμάσω 'ς τὴ γίδα μου* Παιδεμέν. Συνών. βλ. εἰς λ. *γ ι δ ο κ ύ π ρ ι*.

γιδοκουλούρα ἡ, ἐνιαχ. *γ'δουκ'λούρα* Εὔβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) *γ'δουκούλουρα* Στερελλ. (Ἀχυρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ο υ λ ο ύ ρ α*.

1) Ξυλίνη στεφάνη σχήματος ἐλλειψοειδοῦς χρησιμεύουσα διὰ τὴν ἀνάρτησιν κωδωνίσκου ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ τῶν αἰγῶν Εὔβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Συνών. *γ ι δ ό ζ ε υ λ α, γ ι δ ο σ τ έ φ α ν ο, π ρ ο β α τ ο κ ο υ λ ο ύ ρ α, π ρ ο β α τ ο σ τ έ φ α ν ο*. **2)** Ἄρτος εἰς σχῆμα «κουλούρας», φέρων ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παραστάσεις ποιμενικάς, τὸν ὁποῖον προσφέρει ὁ ἰδιοκτήτης τῶν αἰγῶν εἰς τὸν ποιμένα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

γιδόκουμος ὁ, Δ. Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ο ῦ μ ο ς*.

Μάνδρα εἰς σχῆμα μεγάλου δωματίου μὲ τοίχους λιθοκτίστους καὶ στέγη, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν στάβλισιν τῶν αἰγῶν κατὰ τὰς νύκτας τοῦ χειμῶνος. Συνών. *γ ι δ ό σ π ι τ ο*. Πβ. *ἐ ρ ι φ ό κ ο υ μ ο ς*.

γιδοκούρεμα τό, ἐνιαχ. *γ'δουκούριμα* Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ἀ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Τριφύλλ. κ.ἀ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ο ύ ρ ε μ α*.

Ἡ κουρὰ τῶν αἰγῶν ἔνθ' ἀν.: *Αὔριου θὰ κουρέψουμι τὰ γίδια, θά 'χουμι γ'δουκούριμα* Γήλοφ.

γιδόκουρο τό, ἐνιαχ. *γιδοκούρ'* Ἠπ. (Ἰωάνν. Καστανοχ.) Πόντ. (Ἀργυρόπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ τοῦ ρ. *κ ο υ ρ ε ύ ω*. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. καὶ *ἀ ρ ν ό κ ο υ ρ ο, κ ο λ ό κ ο υ ρ ο*. Ἡ καταλ. τοῦ τύπ. *γ ι δ ο κ ο ύ ρ'* πιθαν. κατὰ τὸ νοούμενον *μ α λ λ ί*.

Συνήθως κατὰ πληθ. *γ ι δ ό κ ο υ ρ α*, αἱ περὶ τὰ ὀπίσθια σκέλη καὶ τὴν οὐρὰν τρίχες τῶν αἰγῶν, αἱ ὁποῖαι κουρεύονται πρὸ τῆς ὁριστικῆς κουρᾶς πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἀμέλγματος αὐτῶν ἐνιαχ. **β)** Μεταφ., ἄνθρωπος ἀγροῖκος, ἄξεστος Ἠπ. (Ἰωάνν. Καστανοχ.): *Αὐτὸς εἶναι γιδοκούρ', δὲν εἶναι ἄνθρωπος* Καστανοχ. *Σ' αὐτὸ τὸ χωριὸ εἶναι ὅλοι γιδοκούρια αὐτόθ. Ὅλο γιδοκούρια ἔχ' αὐτὸ τὸ χωριὸ* Ἰωάνν. Συνών. *γ δ ο ύ ρ τ η ς* **1γ**, *γ ι δ ο κ λ έ φ τ η ς* **2**, *γ ι δ ο ξ ο ύ ρ ι* **1β**.

γιδόκουρος ὁ, Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 56.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ο ῦ ρ ο ς*.

Ἡ κουρὰ τῶν αἰγῶν: *Πάει κι ὁ γιδόκουρος. Οἱ ψαλιδιὲς ἀπομένουν καὶ λὲς πὼς τὰ γίδια εἶναι κουρεμένα*. Πβ. *π ρ ο β α τ ό κ ο υ ρ ο ς*.

γιδοκουτσουλιὰ ἡ, ἐνιαχ., *γιδοκοτσιλιὰ* Πελοπν. (Καλάβρυτ. Σουδεν. κ.ἀ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ί δ α* ἢ *γ ί δ ι* καὶ *κ ο υ τ σ ο υ λ ι ά*, παρὰ τὸ ὀπ. καὶ *κ ο τ σ ι λ ι ά*.

Γ ι δ ο κ α κ α ρ ά ν τ ζ α, τὸ ὀπ. βλ. Πβ. *π ρ ο β α τ ο κ ο υ τ σ ο υ λ ι ά*.

γιδοκουτσούρι τό, ἐνιαχ. *γ'δουκ'τσούρ'* Στερελλ. (Ἀχυρ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ